

1501

2. Beh. af Forfl. til Forandr. i Folketh. Forretningsorden.

1502

man besidder, og som man tror at forvalte paa rette Maade. Naar der imidlertid netop henvises til, at den finansielle Ordning af Rigsdagens Udgifter skal foregaa gennem Finantsloven, saa synes der ogsaa derved at være uavist en Bet., hvorigennem den fornødne Enighed og Sammenslutning kan tilvejebringes mellem Rigsdagens to Afdelinger, saaledes at den fornødne Enighed derom kan opnaas. Rigsdagens Udgifter staa alt paa Finantsloven. Det er altsaa ikke noget Nyt eller Revolutionært, som mit Forslag gaar ud paa at indføre, men det er kun en Fuldstændiggjørelse af det, som allerede nu er Tilfældet. I Finantslovens § 14 staaer der: „Til Udgifter ved Rigsdagen bevilges 100,000 Rd.“. Altsaa er selve Principet slaaet fast, idet Bevillingen af Rigsdagens Udgifter foregaaer gennem Finantsloven, og naar der ingen Finantslov foreligger, saa ville heller ikke Formændene i Folkethinget og Landstinget kunne trække en eneste Skilling til Rigsdagens Udgifter, thi der foreligger da ingen Bevilling. Disse 100,000 Rd., som Finantslovens § 14 omtaler, ere ikke, saaledes som de fleste Konti — jeg tør ikke sige alle — paa Finantsloven, ledsagede af en nærmere Forklaring og en yderligere Specifikation. Civillisten, Apanagerne og Rigsdagens Udgifter opføres med runde Summer. Civillisten er fastsat een Gang for alle i Enhold til Lov, og det er altsaa en Selvfølge, at Finantsloven ikke dvæler ved de enkelte Konti deri, saameget mere, som vi slet ikke have den mindste Indflydelse paa Civillistens Anvendelse, men blot og bart paa Summens Bevilling. Noget Tilsvarende, skjøndt ikke ganske det Samme, gælder med Hensyn til Apanagerne, idet vi kun have at udrede Summen, men ikke have Noget at sige med Hensyn til Anvendelsen. Med Rigsdagens Udgifter forholder det sig derimod paa en anden Maade, idet de ere en ordineret Statsudgift, hvor ikke blot den runde Sum, men ogsaa enhver enkelt Amenelse af den ganske naturligt falder ind under den bevilgende Myndighed. I gamle Dage bleve Rigsdagens Udgifter opførte med 60,000 Rd. aarlig; det slog ikke til; man kom idelig og idelig til at overskride denne Sum, og der foregik da en Forøgelse til 100,000 Rd., og dermed har den i en Række af Aar været opført paa Finantsloven. Men denne Sum 100,000 Rd. har — jeg tror ikke nogeninde, i alt Fald kun ganske undtagelsesvis — svaret til den virkelige Udgift, som Rigsdagen har medført. Jeg har liggende for mig Rigsdagens Regnskaber for 4 Aar; Regnskabet for sidste Aar, nemlig 1872—73

findes ikke her, da det er overgaaet til Landstingets Formand. Det fremgaar af de 4 foregaaende Aars Regnskaber, at Rigsdagens Udgifter i 1868—69 vare 127,741 Rd. 3 Mk. 12 $\frac{1}{2}$, i 1869—70 182,486 Rd. 4 Mk. 12 $\frac{1}{2}$, i 1870—71 170,290 Rd. 2 Mk. og i 1871—72 158,602 Rd. 2 Mk. 10 $\frac{1}{2}$. Der er altsaa i disse 4 Aar en Overskridelse, som gennemsnitlig repræsenterer over 50 pCt. over de 100,000 Rd., som nu staa opførte paa Finantsloven. Da Finantsloven skal indeholde et „Overflag“ over Statens Indtægter og Udgifter, saa er det ikke rigtigt, at Rigsdagens Udgifter, som nu erfaringsmæssig have viist sig at overskride betydelig de 100,000 Rd., fremdeles opføres uforandret med samme Beløb. Men naar man gaar disse Regnskaber noget nærmere igennem, saa vil man ogsaa finde, at de indeholde en Mangfoldighed af Poster, som efter deres Natur i højeste Grad trænge til Anvendelse af den skarpe og gennemgaaende Kritik, for hvilken alle andre Udgifter paa Finantsloven aarlig ere udfatte, de trænge i højeste Grad til at blive gennemgaaede med den Nøiagtighed, Omhyggelighed og den store Sands for Detailler, som udmærker det nuværende Things Finantsudvalg, og jeg vilde anse det for overordentlig heldigt, om ogsaa Noget af den Nøiagtighed, som ellers benyttes, kunde anvendes paa § 14. Der er visse Konti, om hvilke der ikke er noget Videre at sige. Diæternes Størelse er engang fastsat, og altsaa deri kan ingen Forandring foregaa. Om Reise- og godtgørelserne er allerede tidligere talt, og det synes at fremgaa af de Udtalelser, som fremkom fra den cerede Formand, at Reiseudgifter nu ere bragte i et bestemt System, saaledes at man ikke længere vil være udfat for den Svæven, som saa let kan medføre Ubehageligheder af en eller anden Art. Men der findes andre Konti paa Rigsdagens aarlige Regnskab, som meget godt kunne være tjente med at undergaa en omhyggelig Prøvelse. Jeg regner mindre dertil, hvad der gaar med til Bureau, Stenografer og Personale her i Rigsdagen; thi jeg maa tilstaa, at jeg har det Indtryk, at der paa ikke ganske saa Poster under disse Konti ydes en Løn, som allerede er meget knap, og at den Forandring, som der trænges til paa disse Poster, snarere skulde gaa i Retning af en Forøgelse end en Besparelse. Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at Rigsdagen lønner sine Funktionærer, og navnlig sine tarveligt stillede Funktionærer, paa saa knap en Maade, som det af Regnskabet fremgaar, at det sfer; men der er andre Poster, om hvilke jeg tror, at de med stor Nytte kunde undergaa en Reduk-